

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Dumine'a si Joi'a, la fiecare döne septemani cu adausul Foisiorei. — Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scisori francate, adresate către espeditura. Pretiul prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 96.

ANULU XXV.

Sibiu 4/16 Decembre 1877.

Nr. 2810 Scol.

Circulariu

Cătra tōte oficiele protopresbiterale, cā inspectorate tractuale de scōle.

A venit la cunosintia acestui consistoriu, ca directorii, comitetele si alte organe ale nōstre scolastice dău la invetiatori atestate de servitiul loru numai cu simpl'a subscriere fără aplicarea sigilului oficiosu, ba de multe ori nici nu dău numeru acelora atestate; din acestu defectu nu numai că se pote nasce dubietate asupr'a autenticitatiei acelor atestate, dar' s'ară poté presupune ca cei cari le-au datu n'au fostu competenti de a liberă atestate, si pote s'ară poté probă chiaru si falsitatea loru, de unde aru urmă neplacari si pentru cei ce le-au datu si pentru cei ce le posedu.

Pentru incungurarea acestor inconveniente de o parte, si de alt'a pentru că la o eventuala pensionare a invetiatorilor sa se pote luă in justa considerare atestatele despre anii loru de servitii, (tit.) Domn'a Ta esti invitatu a avisá pre directorii locali de scōla, pe comitetele scolastice, cu unu cuventu pe organele scolastice din districtul inspectoratului (tit.) Domniei Tale, că la estradarea atestatorilor de servitii pentru invetiatori, pre lăngă subscrierea respectivului organu competentu, sa se aplice totu-déun'a si sigilul oficialu si numerulu de gestiune alu protocolului, sub care s'a datu atestato.

Din siedint'a consistoriului archieclesanu tienuta in Sibiu, la 26 Nōvember, 1877.

Pentru Escolenti'a Sea, D. Archiepiscopu si Metropolitu:

N. Pope'a m. p.
archim. si vicariu archiepiscopescu.

Nr. 1941 Scol.

Este in generalu cunoscutu, ca inaltulu ministeriu ungurescu regescu de culte si instructiune publica a oprit ualele cărti de a se intrebuintă că manuale de invetimentu in scōle preste totu si prim urmare si in scōlele nōstre confessionale române. Pentru că organele nōstre scolastice si in specialu invetiatorii si profesorii de pre lăngă institutele nōstre, din nesciuntia său din nebagare de séma sa nu cada in abaterea de a intrebuintă in prelegerile loru acele cărti său manuale oprite si prin urmare sa nu vina, chiaru fără vin'a loru in pericolul de a fi tras in judecata: se comunica aci (in aclusu) unu conspectu, asiá precum ni s'a impartasit u de cătra in. ministeriu, despre tōte acele cărti si manuale române, căte suntu interdise pâna astadi de a se folosi in scōle.*)

P. T. Domn'a Ta vei comunică căte unu exemplariu din acelu conspectu la tōte scōlele din comunele de sub inspectoratulu P. T. Domniei Tale cu scopu, că invetiatorii si profesorii sa se ferésca, chiaru in interesulu loru, de a se folosi cu acele cărti in prelegerile ce dău elevilor si studentilor in scōle.

Despre cărtile ce se voru oprí de aci inainte din scōle vei fi incunoscintiatu din tempu in tempu, precum acele ni se voru impartasi de cătra

inaltulu ministeriu u. r. alu cultelor si alu instructiunei publice.

Din siedint'a consistoriului archieclesanu tienuta in Sibiu la 26 Nōvember, 1876.

Pentru Escolenti'a Sea, D. Archiepiscopu si Metropolitu:

N. Pope'a m. p.
archim. si vicariu archiepiscopescu.

Nr. 2280 Scol.

Prin acésta esti insarcinatu D-Ta a substerne acestui consistoriu cu possibl'a urgintia unu conspectu despre toti invetiatorii dela scōlele din comunele districtului de sub inspectoratulu D-Tale.

1) numerulu currentu, 2) numele de botezu si de familia alu invetiatoriului, 3) numele comunei unde este scōla, 4) salariulu invetiatoriului, 5) déca este numitu definitiv său provisoriu, 6) déca are atestatu de cualificatiune ori bă, 7) de cându servesce că invetiatoriu, 8) observări.

Cu acésta ocasiune P. T. Domn'a Ta esti invitatu a avisá si propriamente a sommá pre toti invetiatorii, cari n'au atestate de cualificatiune, că in terminu de unu anu dela 12 Ianuarii 1878 incepandu sa se supuna esamenului de cualificatiune, căci la din contra nu voru mai poté remâné in functiune.

Din siedint'a consistoriului archieclesanu tienuta in Sibiu, la 36 Nōvember, 1877.

Pentru Escolenti'a Sea, D. Archiepiscopu si Metropolitu:

N. Pope'a m. p.
archim. si vicariu archiepiscopescu.

Resbelulu.

Sibiu, in 3/15 Decembre.

Amenuntele despre caderea Plevnei nici astadi inca nu ne au sositu. Multe si varii se scriu, se vorbescu si se telegraféza si pentru raportorul este greu a culege grauntiele adeverului din mass'a mare a materialului ce-i stala dispositiune. Atâtu este constatatu, ca nu armat'a aliata de impresurare a atacatu trupele turcesci, ci Osman-pasi'a, silitu prin total'a lipsa a proviantului s'a incercat a sparge cerculu ce lu incelestase de atât'a vreme. Luni in 10 Decembre n. Osman-pasi'a si-a dirigiatu trupele sele in 3 directiuni si anume: o parte cătra nord-vestu intre Gorni-Etropolu si Gorni-Dubnik, a dōu'a parte spre sud in directiune cătra „muntele verde“ si a trei'a parte spre nord in directiune cătra Opanci. Partea a trei'a avea sa execute numai unu atacu simulat. Partea trupelor dirigiate cătra nord-vest la Gorni-Etropolu a fostu comandata de insusi Osman-pasi'a. La Opanci si la Gorni-Etropolu turcii au inaintat pâna in redutele rusesci si s'au luptat cu mare bravura. Regimetele rusesci, cari aperau redutele fura tare decimate si de abia se mai tieneau, căndu artileria brava româna prin tirulu admirabilu a scosu pe turci din transieele rusesci. La Opanci, unde erau români, turcii au resbitu a luă fortificatiunile, inse români, viteji cum suntu, au facutu unu **asaltu** si au luat ierasi redutele. Cu acésta ocasiune,

români au prinsu intrég'a colonă turcesca, 7000 de ómeni

cu multe tunuri. Prisonierii turcesci au lăpetat armele si au defilat inaintea Domnitorului român.

Regimentul 13 de dorobanti va escorta pe prisonieri acestia la aducerea loru in tiéra. Atacul asupra „muntelui verde“ fu indata re-spinsu de generalulu Skobeleff, care a persecutatu pe turci si a intrat deodata cu turci in Plevn'a. Divisiunea II româna, care ocupă Griviti'a, a intrat indata, dupa ce s'a incinsu lupt'a, in Plevn'a, si astfeliu **români au fostu cei dintâi in Plevn'a**. Astfeliu Osman-pasi'a a ajunsu intre doué focuri. Inaintea sea avea pe generalulu Ganetzky cu doué divisiuni de granatiri si in spate pe generalulu Skobeleff cu trupele dela „muntele verde“ si pe români din Griviti'a. Ne mai fiindu nici o scapare Osman-pasi'a, care intr'aceea fu usioru ranit, a capitulat fără conditiune cu tota armata sea. Dupa „Presse“ din Vien'a unu oficeru de ulani aru fi fostu acel'a, care a adusu scirea tiarului dicendu-i: „Majestate! Plevn'a este la picioarele Majestătiei Vostre!“ — Tiarulu a intrat Mercuri in Plevn'a, unde a facutu lui Osman-pasi'a o visita, dandu indereptu sabi'a, in recunoscinta pentru vitejia dovedita. Si Domnulu României a felicitatu pe Osman-pasi'a pentru curagiul seu. Perderile ruseloru in lupt'a dela Plevn'a suntu, dupa scirile oficiale, 57 oficeri si 1792 soldati. Prisonieri s'au facutu 36,000 turci si s'au luat 77 tunuri.

Eri s'a publicat in Belgradu proclamatiunea, care vestesce **trecerea frontierelor turcesci prin trupele serbesci**. Si români, precum anuncia „Politische Correspondenz“ voiesc a mobilisá unu corpou nou de armata de 80,000, care are sa remana, in tiéra pentru aperarea eventuala a frontierelor. Aceste sciri autentice arata pe deplin incătu suntu basate sperantiele de pace!

Despre situatiunea la Plevn'a inainte de catastrofa aflâmu in epistolele private de mai josu urmatorele:

De lângă Plevn'a, 5 Nov. 1877.

Vei fi presupusu, intielesu si auditu, ca in catrau mi-am luat sborulu sub circumstantele evenimentelor present; deci amu numai a Te incunosciintia, ca de prezentu me afu in armat'a româna III divisiune, 2 brigada, 2 regimentu de infanteria, II batal, 3 compania, la asediu Plevnei si pâna acum nevatematu, intregu si sanatosu. Strapatie si suferintie de totu feliu 'ti poti inchipi, ca avem destule; ci le suportâmu tōte cu pacientia si resignatiune, fiindu concisi de scopulu sacru, pentru carele ne sacrificâmu. Că sa ai o idea despre vieti'a militaria la unu asediul, 'Ti schitediu aici in scurtu căteva momente: Aséra veniramu din gard'a dela servitiulu de avantposturi; astadi tōta compania se afla de diminetia dusă la lucru la facere de gabione (cosiuri ce se punu pe margine la intarituri si se umplu cu pamentu), si la sapare de sianturi si fortificări; eu me afu singuru in cortu si lângă unu foculetii. 'Ti scriu aceste siruri pe dosulu ploscei pe genunchi; soldatii din taber'a nōstra intinsa intr'o caldere de dealuri lucra un'a si alt'a, aducu lemne, apa, curatia arme, spala, sapa la bordeie etc.; indareptulu ta-

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainetate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a. Inseratele se platesc pentru anul a óra cu 7 er. sirulu, pentru a dōu'a óra cu 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

berei cânta music'a unu marsiu in variatiuni dupa ari'a! „fóia verde de cicore“, si cu acestea se amesteca si concertul tunurilor nōstre, a celor rusesci din stâng'a si respunsul celor turcesci dinaintea nōstra.

Mâne iera mergemu in avantposturi 24 óre, pe cōm'a unui dealu in sianturi sub forturile turcesci Griviti'a si Bucovu, de cari ne desparte o vale angusta, si cari se afla vis-a-vis de dealulu nostru pe altu dealu la distanta de 600—700 metri, ér' cu niscesi sianturi traverse mergemu pâna in fundulu valei Bucovului sub numitele forturi la distanta de 200 si 300 metri de gardele turcesci. Focuri se schimba mereu, si mai de une-dile abia scapau de 5 glontie tientite asupr'a mi, căndu mergeam pe cōst'a délului la sianturile inaintate. Unu obusu 'mi gaurise si sfartise si pândi'a de pe cortu, ca eram inainte aproape tare cu taber'a, norocu insa ca nu a fostu nimenea atunci in cortulu nostru. Dar' astfelui intemplari suntu la ordinea dilei cu rânti si morti etc. Ieri nōpte éra deta rusii unu atacu dupa mediul noptiei, fiindu noi in garda; in partea nōstra insa numai focuri isolate s'au schimbatu; ci amu statu in qui vive tōta nōptea, fiindu inscintiati de sér'a. Asta nōpte ne alarmara éra pe la mediul noptiei in urm'a unoru focuri dese si plecaram spre intarirea liniei nōstre, de unde numai spre diua ne-amu reintorsu. Astfelui decurgu mereu; de repausu e putina vorba, si căndu repausam numai că iepurele. Cu tōte acestea ostirea româna este de o tienuta laudabila si de buna sperantia, mai alesu sciindu ca Plevn'a cătu de curendu va cadea. Soldatii nostri suntu forte rabdatori, lucratori, si la focu bravi si curagiosi fără temere. — Noi transilvaneni suntem 4 insi — in acestu regimentu alu 2-lea, unulu insa s'a bolnavit si s'a tramis in spitalu la Craiov'a. Vei fi bunu si vei scrie si acasa mangindu cu deosebire pre iubit'a nōstra maica. 'Ti scriu acestea in asteptarea si ajunulu altoru evenimente mai mari decidiatore de sértea Plevnei si specialu pote si de a nōstra — că sa sciti, ce m'amu facutu. De nu cum-va vea vedea, ca armat'a româna s'a retras in România pâna la 15 curenți, nu credu sa ne mai retragemu.

Ibidem Nov. 17.

In coneusu cu cele dela 5 a curenței 'Ti mai scriu de óre-ce nu putui espädá epistol'a, fiindu post'a mai departata, — cum-ca la 14 si 15 ale acestei a fostu planuitu, sa mai dâmu niscesi atacuri asupr'a sianturilor si forturilor turcesci, si mersesem de deja din 30-lea prin traversa in niscesi sianturi, dise „paralele“ pâna in valea mai susu descrisa a Bucovului, sub acestu fortu si Griviti'a, spre a fi aproape căteva companii, ce era sa mergemu inainte si a asteptá acolo diu'a de 14; a remasu insa ataculu din cauza ca a inceputu o vijelia grozava, o plăea cu ninsore in unire cu unu crivetiu teribilu de rece, incătu amu fostu silici, a ne reintorce inca nōptea in tabera plini de noroiu si pâna la pele de apa. Acum'a nu se scie, ce vomu mai face la Plevn'a, mai davomu atacuri, său vomu asteptá pâna voru ajunge turcii nu numai sa postescă postulu Craciunului, ci sa lu si-ajune. De retragerea armatei române nu mai

2000

este vorba, ci vomu plecă mai vertosu înainte, se sună, ca regimentulu nostru spre Lom-Palanc'a. Din cauza frigului vomu duce-o cam reu, ca pentru iernă nu suntemu proovediuti de ajunsu.... Alimentati'a este suficienta pentru susținerea vietiei.

Mai deunadile ne visită Mj. Sea Tiarulu Russiei și-si exprimă multă amirea de tienut'a năstră; iéra in a 12-a a. c. serbaramu luarea Oravie (Rahovei), unde Altet'i Sea Domnitorulu laudă armat'a română si o incuragiă spre alte fapte. Se trasera salve de tunuri si că sa fia si de folosu multe in turci. Astadi iéra se audu rusii mormaindu cu glasul din tunuri, bagu séma si-au perduto si ei pacinti'a cu Plevn'a. Fii bunu respundem, si déca cumva nu-ti causédia epistolele de aci vr'o genantia séu compromitere, Te voi mai insciinti'a si eu despre ale năstre.

Se dice ca in Plevn'a suntu multi unguri. Fii sanatosu! *Ieronimu*

"Monit. României" comunica dela teatrulu resbelului urmatorele:

In diu'a de 8 Novembre, serbarea săntiloru arhangeli Mihailu si Gavriliu, s'a seversitu pe platoul de lângă satul Poradim unu Te Deum in onore A. S. I. Marei Duce Mihailu, fratele Majestătiei Sele Imperatului si comandantru alu armatei din Caucasi. Majestatea Sea Imperatulu, A. S. I. Marele Duce Nicolae, M. S. Domnitorulu, A. S. I. Marele Duce Sergie, A. S. R. Principele Arnulf de Bavaria, A. S. Principele Battemberg, si suitele Imperiale si domnesci, asistau la acestu serviciu divinu. Detasamente din tōte regimentele gardei imperiale erau fatia la aceasta ceremonia. Generalulu Cernatu, comandantru armatei române dinaintea Plevnei, generalulu Manu, siefulu artilleriei acestei armate, si colonelulu Falcoianu, siefu de statu-majoru-generalu, venisera spre a felicită in numele trupelor române pe Majestatea Sea Imperatorulu pentru onomastic'a di a augustului seu frate, si au asistat la Te-Deumulu savârsitu la Poradim. La aceea'si óra, se celebră aceasi oficiu divinu la quartierul generalu al armatei române. Dupa terminarea săntei slujbe, trupele au defilat inaintea Majestătiei Séle, si Domnitorulu a mersu de a luata dejunulu cu Imperatulu. Inaltima Sea s'a intorsu apoi la quartierul seu, unde a lucratu mai multe óre cu d-nii Cernatu si Manu. Domnitorulu a primitu in acea di unu responsu telegraficu forte cordialu din partea A. S. I. Marei Duce Michailu, multiamindu i pentru felicitările ce Inaltima Sea i tramisese atât pentru luarea cetaciei Karsului, cătu si pentru diu'a sea aniversara.

In fati'a Plevnei, bombardamentulu din partea năstra asupr'a positiunilor inamice a urmatu pe tōta linia.

Joi 9 Novembre, I. S. Domnitorulu a primitu de dimineti'a pe principele Bariatin-ski, generalu-adjutantu alu Majestătiei Séle Imperatului, si apoi a plecatu cu A. S. principele de Battenberg de a inspectatu fortulu *Alecsandru*. De acolo Inaltima Sea a mersu la fortulu *Tudor* care inchide valea spre Bucov'a si indreptéza focul seu asupr'a acestui satu. Aci Inaltima Sea primi depesi'a despre ocuparea Rahovei de trupele năstre si trecu in revista căte-va detasamente de trupe din divisi'a 2-a. Cet'a devini asiá de désa, in cătu Domnitorulu nu mai putu continua inspectiunea sea si se întóse la marele seu quartier generalu. Aci Inaltima Sea primi raportulu telegraficu despre scufundarea de către bateriile năstre dela Calafatu a unui monitoriu turcu, precum si alte amenunte asupr'a luarei Rahovei.

Sciintiele oficiale primite pâna acum asupr'a acestui importantu si stralucit faptu alu armelor române suntu urmatorele:

In urm'a intielegerei dintre comandantru-sieu alu armatei imperiale a Dunarei, A. S. I. Marele Duce Nicolae, si comandantru-sieu alu armatei de impusurare a Plevnei, M. S. Domnitorulu, se hotarise a

se atacă Rohov'a, spre a se luă inamicului acea linie de operatiune si de aprovisionare a armatei séle inchisa in Plevn'a, a-i ridică acelu punctu de reazemu a unei incercări de retragere spre Vidinu séu a unui ajutoriu ce-i aru fi pututu veni de acolo pe acea cale, a largi bas'a de operatiune a armelor de preste Dunare si a luă in fine, din posesiunea otomana unu punctu, de unde aminti'a necontentu malulu stângu alu Dunarei pe partea româna, si de unde osmanii indreptasera dejă si puteau inca sa mai indrepteze agressiuni armate in contr'a teritoriului nostru. Ataculu asupr'a acestei localități importante si bine intarita avea sa fia indeplinitu de armat'a română si de trupe cu totul in afara de acelea cari iau parte la impusurarea Plevnei.

I. S. Domnitorulu dase D-lui ministru ad-interim la resbelu, cu ocasiunea venirei sele la marele quartier domnescu, instrucțiunile sele in privati'a operatiunei hotărîte. Spre acestu sfersitu, detasamentulu de trupe care ocupă linia de etape si de operatiune a armatei române, intrunite sub comand'a d-lui Slanicénu, si care se compunea de 5 batalioane de infanterie, 10 escadrone de calarasi, 5 baterii de artillerie cu 22 tunuri, avea sa execute ataculu Rahovei. Generalulu-majoru din suit'a Majestătiei Sele Imperatorulu Russiei, d. baronu de Meyendorf, detasatu din corpulu d-lui generalu Gurko, preste Vidu, cu brigad'a sea de rosori, unu regimentu de ulani rosii si două baterii calaretie, un'a română de 8 sub comand'a capitanolui Epites, si alt'a rusescă, avea ordinu sa mărga asupr'a Rahovei si sa ia parte la operatiunile dirigiate asupr'a acestui orasius intaritu. Generalulu Meyendorf, ajunsu inaintea Rahovei, ceru a intarì cavaleri'a sea, si care se compunea de unu batalion din 1-lu regimentu de dorobanti.

Dupa ce stabilira comunicatiunea si intielegerea intre densii, generalulu Meyendorf si colonelul Slanicénu hotarira a atacă Rahov'a in diu'a de 7 Novembre. Trupele acestui din urma aveau sa execute ataculu realu asupr'a positiunei inamice despre resaritu, pe căndu generalulu Meyendorf, cu cavaleri'a sea si putien'a infanterie de care dispunea, avea sa execute demonstratiuni amenintiatore spre apusu de Rahov'a spre a atrage in acea parte fortile inamice si a intesni ataculu principalu alu coloneloru colonelului Slanicénu.

In diu'a ficsata, miscarea incepù de ambele părți ale positiunei inamice, pe drépt'a si pe stâng'a Rahovei, miscare sustinuta si de focul bateriilor năstre din Bechetu. Trupele colonelului Slanicéanu luptara cu mare bravura. Pe la órele 1 dupa amédia, generalulu Meyendorf, care, print'ru focu viu si bine indreptat alu bateriilor româna si rusa si prin aretarea fortelor sele de infanterie si de cavalerie, incepuse demonstratiunile sele ofensive inca inainte de ataculu colonelului Slanicéanu spre a distrage pe inamicu in partea sea, primi sciintia ca ataculu nostru spre Estu eră oprit de in versiunata resistenta a inamicului, ca detasamentulu nostru din drépt'a sea, de si se facuse stapânu pe o reduta, eră oprit in ataculu seu, si colonelulu Slanicéanu cerea spre a i se intesni operatiunea, că generalulu Meyendorf sa impingă cătu se pote mai viguros ataculu in partea sea. Atunci generalulu trimise două companii din batalionulu de dorobanti ce avea cu densulu, sub comand'a majorului Mateescu, spre a dă asaltu redutei turcesci ce avea in facia. Cu cea mai mare intrepiditate si resolutiune, dice generalulu Meyendorf in raportulu seu, aceste două companii inaintara in focul bine nutritu alu redutei inamice aperata de o garnisóna mai numerósa: ele se repedira in siantiulu redutei pe care se facura stăpâne. Comandantru loru, maiorulu Mateescu fu ranit gravu de două glonție in capulu trupei sele, capitanulu Merisiescu luă comand'a si urmă cu barbatie lupt'a. Aprópe jumetate din efectivulu acestoru eroice companii fu pusa afara din lupta. Artileria prin focul ei, rosiorii si ulanii luptându că infanterie sustinuta in modu eficace ataculu pe partea de vest a Rahovei. Intre acestea surveni nótrea si lupt'a fu suspendata de

ambele părți; trupele năstre câscigasera positiuni inaintate, dar' inamiculu, cu tōte perderile ce suferise, nu fusese inca isgonit din Rahov'a.

In diu'a de 8 Novembre, starea lucrurilor remase aceiasi că in diu'a precedenta. In nótrea de 8 spre 9, inamiculu, vediendu miscarea de incongiurare ce trupele năstre incepusera a executá spre a-lu cerná si a-i taiá retragerea (generalulu Meyendorf trimisese preste nótrea intregul batalionu de dorobanti la podulu de pe Ogost, pe unde numai inamiculu putea trece artileria si colonele sele de bagagie, cu ordinu a se retransiá la ambele capete ale podului si a se opune acolo energicu, la trecerea inamicului), simtiendu, pe de alta parte preparativele de a incepe ataculu ce se faceau din partea năstra atâtua pe tiermulu dreptu alu Dunarei cătu si pe celu stângu, de unde generalulu Lupu, comandantru trupelor de observatie, incepuse preparative spre a trece unu batalionu de dorobanti pe pontón, preste Dunare si a luă garnisóna Rahovei in spate, turcii ne mai cutesându a asteptá lupt'a, incepura miscarea loru de retragere si iesiră din Rakov'a, indreptându-se spre podulu dela Herlec. Batalionulu de dorobanti retransiati la capetele podului, si care avea ordinu a-lu apară pâna la estremitate spre a dă timpu cavaleriei generalului Meyendorf si trupelor detasamentului colonelului Slanicéanu de a sosi si a strivi pe inamicu, prevestit de inaintarea inamicului prin vedetele năstre cari 'si deschisera focul replându-se, batalionulu de dorobanti primi pe turci cu o viua impuscatura O lupta din cele mai inversiunate se incinse aci intre eroicul batalionu de dorobanti comandat de capitanulu Merisiescu si tōta fort'a turcesca din Rahov'a care se suiá la mai bine de 2000 ómeni si care luptă desperat spre a strabate pe acestu podu, singurulu pe unde putea sa-si tréca artileria si colonele sele de munitiuni si bagagie, căci riulu Ogost n'avea altu si malurile ripose si nivelul ridicat alu apei nu permiteau trecerea pe altu punctu. Generalulu Meyendorf nu dispusea de alta infanterie spre a sustiné batalionulu nostru, trimise inse repede bateri'a română sub escort'a a două escadrone de rosiori spre a se asiediá pe inaltimile cari dominau podulu si a anfilă calea de retragere a inamicului si o padure preste gârla Skit, unde inamiculu adaptosea fortile sele si de unde, prin focul artilleriei sele, voiá a-si deschide drumulu dela podu. Tirul artilleriei năstre comandata de capitanulu Epites fu de mare precisiune si ajutoriu pentru resistenti'a braviloru dorobanti si oprí, pentru momentu, furi'a atacului inamicului asupr'a podului. Generalulu Meyendorf trimise si bateri'a rusescă spre a intarì focul bateriei române. Turcii inse nu abandonara deseversitu incercarea loru si incepura ierasi ataculu cu o nouă inversiunare asupr'a acelui podu, care le eră absolutu necesaru pentru retragerea loru. Atunci bravulu capitanu Marisiescu, print'ro cutesatóre si inدرasnétia inspiratiune, schimbă rolurile in critico positiune in care se află si din asaliat u deveni, la rendulu seu, asaliantu. Elu iese cu batalionulu seu din transieuri, si vitejii dorobanti se repedu asupr'a turcelor cu baionet'a. Inamiculu este surprinsu de inدرasnél'a si imputositatea acestui atacu, si, vediendu ca este preste putintia a fortă trecerea podului, elu restórnă care cu corturi, cu saci de faina si de orez in Ogost, la unu punctu mai in josulu apei spre povernisiurile si rovinele despre Dunare, improvisându astfelii repede unu felu de digu. Elu deshama pe de alta parte tunurile, abandonându chesonele si punendu atelagiurile la lafete; turcii incepau a fugi, dându chiaru prin apa, unde mulți dintr'ensii perira. In acestu momentu, cavaleri'a generalului Meyendorf, rosiori si ulani, sosescu cód'a colonei inamice, sabréza escort'a si face vre-o 50 prisoneri, facandu-se totu-deodata stăpâna pe convoiulu de bagagie si munitiuni contineute in 147 care cu cai si boi.

Froic'a resistentia a batalionului 1 din 1-lu regimentu de dorobanti la podulu dela Herlec pe care turcii nu-lu putura fortă cu tōte desnadajdutele loru atacuri, tienuse dela

ór'a 4 dimineti'a pâna la ó'r'a 9. Batalionulu avu in acesta lupta perderi de inregistraturi; dar' impregiurulu podului, a cämpiei si a mlastinelor din pregiuru s'au gasit din cenu 200 de cadavre turcesci.

Indata ce se angajase lupt'a la podu, unu detasamentu de rosiori fusese trimis in recunoscere spre a vedé, déca inamiculu evacuase pe deplinu Rahov'a si, constatandu acesta detasementul occupa orasulu, sosindu peste putinu si batalionulu de dorobanti din Bechetu.

Rosiorii si ulanii se pusera in góna inamicului si culesera in drumu prisonierii; insa inamiculu, profitandu de perfect'a sea cunoscentia a locurilor, de mlastinile, ripele si vagaunile dealurilor cari se coboru spre Dunare, luase unu drumu pe cōst'a acestora dealuri, intre dânsile si Dunare, si alese unu taremu pe care cavaleri'a nu putea operá. Astu-feliu le fu cu putintia turcelor a castigá drumu si a disimulá fug'a loru spre Lom-Palanc'a, si cavaleri'a năstra fu silita a abandoná urmarirea.

Orasulu intarit Rahov'a era in posisiunea năstra.

Materialulu care a cadiutu in manile năstre, atatu prin convoiulu luat de la inamicu cătu si celu aflat in cetate, este urmatorulu: unu tunu de fonta calibră 9, cu care era armata un'a din redute, două cheșoane cu avantu-trenurile loru pline cu munitiuni de artelerie calibră 9 (luate de cavalerie), 183 ladi cu cartusie de infanterie, 45 ladi cu obuse, mitralii si rapnele, o puderie cu obuse de 9 care s'a gasit la un'a din bateriile inamice, 2 ladi cu torpile si focoase percutante, mai multe arme de diferte sisteme, 92 corturi mari, 55 tornacope, lopeti si casmale, mai multe obiecte de ambulantia, mai multe vase si cazane mari pentru facerea pilafului si mangale, mai multe putini mari cu unu depositu insemnatu de provisuni continendu aproxi-mativ peste 3,000 kile grâu, porumbu si orzu. Afara de acestea, cavaleria a mai gasit, prin satele din prejuru, aprovisionari mari facute de ostirea turcesca.

Totalulu trupelor năstre cari au luat parte la aceasta lupta a fostu de 5050 ómeni. Fortile inamice erau de aprópe 3,000 ómeni, avendu insa superioritatea positiunilor avangajiose si bine intarite. Perderile năstre au fostu: 2 oficiari superiori ucisi: maiorii Jene si Giurgescu; 2 oficiari sup. raniti: locotenentul Maldarescu si maiorulu Mateescu 2 oficiari inferiori ucisi: locotenentii Radovci si Bordeanu; 3 oficiari inferiori raniti: sublocotenentii Popescu, Spirovici si Ghica Gherghe. In trupa amu avutu 128 morti si disparuti si 171 raniti. Perderile inamicului au fostu multu mai mari; numai imprejurulu podului de la Herlec diaceau că la 200 de cadavre ale sele; totu cam atatu s'au gasit imprejurulu intaririlor sele din Rahov'a, afara de raniti. S'au facutu vre-o 60 de prisoneri.

Joi, 10 Noembre, I. S. Domnitorulu a mersu de dimineti'a la Majestatea Sea Imperatulu si 'i a datu amenuntele cunoscute despre lupt'a dela Rahov'a si luarea acestui orasius. Apoi Maria Sea s'a dusu la Marele Duce Nicolae la Bogotu, unde Domnitorulu a fostu caldurosos felicitat de succesul obtinutu de armat'a năstra, succesu care are o insemnatu de importanta peatru operatiunile ulteriore. Inaltima Sea a luat aci dejunulu cu Marele duce in quartirulu seu. A. S. Imperiala a purtat unu toastu in onore Domnitorulu si a armatei române, la care Inaltima Sea a responsu ca óstea romana este mandra de a castigá asemenea lauri alaturi cu gloriós'a armata imperiala. Cu acesta ocasiune, Domnitorulu a conferit medali'a năstra de Virtute militara Marei Duce Nicolae, dicandu'i ca nu numai ca A. S. Imperiala o castigase espunenduse focului inamicu in rendurile ostirei romanesci in inspectiunile ce a facutu bateriilor si transiurilor române, dara ca acestu semnu prima inca, pelânga sentimentele de cordiala amicitie ale Domnitorului, si iubirea si respectul ce armat'a română are pentru perso'n'a comandantru siefu alu armatei imperiale. Dupa acést'a Domnitorulu a tienutu

consiliu cu marele Duce și cu siefulu de statu majoru generalu alu armatei active imperiale, generalulu Nepokoitchiski, si de acolo Inaltimea Sea a mersu la Tucenită spre a vedea pe ajutoriul comandantului armatei de impresurare a Plevnei, E. S. generalulu Totleben, care era inca totu bolnavu de accidentulu ce a avut. Mari'a Sea a lucratu döue ore cu ilustrulu generalu, si la orele 6 sér'a, s'a intorsu in Poradim (Va urmă).

Catastrof'a Plevnei este nimicirea imperiului otomanu, stingerea din concertul europénu a gloriósei natiuni mahomedane și periclitarea sororei natiuni magiare! Astfelui plangu si se tanguescu diurnalele magiare din capital'a Ungariei fără exceptiune si totu in acestu tonu li secundéza colegele germane turcofile din Vien'a. Colónele loru gemu de „vai si iérasi vai!“

Eata cum se tânguesce „Pesti Napló“:

„Turci'a, persecutata de sörte, parasita si isolata de amicii simpatici dar' neputinciosi de a-i sucurge intr'ajutoriu, insielata de tradatori si aliați simulanti si sireti, trântita la pamentu de colosulu barbaru dela nordu aliatu cu pigmeii vasali de odiniora ai stralucitei Pórte otomane, cu „Romania“, unu statuletui pâna ieri alalta-ieri neinsemnatu si pusu sub tutel'a puterilor mari europene, care că unu vermuletiu se svercolea sub pétr'a incarcata de diamante si cristale a stapanului, se inchină si târiă la picioarele gloriosilor sultani Padischa, si astadi acestu pigmeu de statuletui vasalu acatiau că lindin'a de pelea robusta a colosului ursu, devenițunu monstru, se facu servu fidelu alu gilotinistului europénu, alu gelatului moscovitu (hú szolga a muszka hohernak) că sa pótă sugrumá si ucide nobil'a natiune turcésca si mai apoi sa fia in stare a infige pumnalulu si in inim'a natiunei magiare, sa o puna pe gilotina si sa o nimicésca de pe fati'a pamentului ingrasiatu cu săngele strabunilor eroici — fii descendinti ai lui Árpád, si stapaniti de o mii de ani!“

Totu in acelu diuariu mai cetimu:

„Plevn'a, barier'a cea mai puternica in contr'a invasiunei moscovitoru si a pigmelor aliați români, — a cadiutu, pentru ca leulu de beliduce Osman-pasi'a in fruntea luptei crâncene fu vulneratu de glónțiele, — nu scimu de ale rusilor seu ale militelor romanesci incaltati in opinci si desconsiderati pâna in acestu resbelu.

Ne prinde fôrte mirarea, de scire, ce ni le aducu telegramele din partea rusescă: cumca lui Osman-pasi'a era sa-i succéda a se mantuî cu întrég'a sea armata, trecendu preste cadavrele rusesci, déca ticalósele de ostiri române nu se repediau de pe côtele redutei Griviti'a si nu veniau intru ajutoriul trupelor de garde imperiali rusesci, cari dejá erau decimate si sdrobite de veement'a focului eroicilor soldati turcesci.

„Asteptâmu detajurile mai autentice despre acesta infricosiata catastrofa pentru persecutat'a de sörte Turci'a; dar', déca se voru adeverí scirele telegrafice, incatú ni anuncia ele pâna in momentu, ca ostirile principelui Carolu au contribuitu multu la debelarea si in urma la umilirea nefericita a eroicei armate a lui Osman, precum si la întrég'a catastrofa, atunci nu mai avemu ce dice alt'a decâtua ca Russi'a si pótă gratulá la acesta victoria castigata prin bravur'a armatei aliatului seu.

Ce inse ne dore si supera, ma chiaru ni revólta inim'a cumplitul este ingamfarea si cerbic'a neumană si neliala a unui principe odiniora vasalu fatia de unu probatu si remunite comandante turcescu, cum este Osman-Musir Gazi. Se dice, ca densulu inca cu döue dile inainte de a se decide a erumpe cu atacu din Plevn'a aru

si iniciatu capitularea sub conditiuni demne de unu beligerante eroicu, si spre acestu scopu a si tramsu unu parlamentariu in quartirulu generalu alu inimicului panditoriu, anume cu o scrisore adresata persoanei marelui principe Nicolau; dar' acest'a desconsiderându scrisorea, refusa a o deschide macaru ci indrumă pre parlamentariu la principale Romaniei Carolu, că la comandantele supremu celu recunoscutu de Imperatulu tuturoru rusiloru. Parlamentariulu lui Osmanu, desí nu avuse mandatu de a se presentá lui, totusi o facu; dar' ingamfatulu de principe românescu (oláh fejedelem) si mascatulu de comandante supremu (ál fôhadvezér) respinse ori ce negocia de capitulare si astu-feliu leulu celu neinvincibilu, spaim'a infioratória a aliatilor moscoviti-români, eroiculu si victoriosulu Osmanu, fù silitu a intreprinde cu fortia iesirea, la care deviní invinsu; dar' totusi nu-si depuse sabia in mânila perfide ale principe-lui românu Carolu, ci capitulă expresu inaintea gloriosului mare Imperatru Alesandru.“

Sibiu 29 Novembre.

(*Diurnalistic'a magiara despre armata României. — Bravurele ostasilor români in resbelulu orientaluu. — Impintenarea tinerei magiare-aristocrate la insufletirea militara-belică!*)

(Urmare).

Lumea nu cunoscea bine virtutea soldatului românu, pre care i-lu persiflau diurnalele reu-voitóre; inse o cunoscu din fapte necontestabile. O fóia engleză „Times“ publica mai de una-dí unu prea interesantu dialogu dintre atasiatulu militaru alu Angliei si alu Franciei, pe care-lu reproduse „Presse“ din Vien'a in Nr. 361 a. c. si care enaréza urmatorea episoda:

„Ambii atasiati mentionati facându o revista asupr'a transieelor (siantiurilor) dela redut'a Griviti'a au fostu frapati vedindu pre ostasii români — dorobanti stându neclatiti in siantiuri pline de apa, ce ajunse pâna la briulu ostasilor; englezulu reflectă francesului; „ce minunati si oteliti suntu acesti feciori, me prinde mirarea cum nu intepenescu de umedié'l' atât de frigurosa si pericolosa; se vede ca suntu ómeni din clas'a poporului mai nedelicatu — de rendu.“ Englezulu inse fù uimitu, cându unulu dintre bravii osteni respunse in limb'a franceza: „multiamescu dle de complimente; dar' intre noi suntu multi si de acei'a cari nu au crescutu totu pe munti si in câmpii!“ De aci se incinse apoi unu discursu si mai interesantu; englezulu fù curiosu a sci: ca cine este acelu tineru care grăi frantozesce? facu pre colegulu seu — atasiatu militaru francesu sa-lu intrebe si intrebându-lu, voiniculu ostasiu românu indata i respunse in cei mai fini termini, ca este absolutu technicu de Parisu si-lu chiama Rosetti!!

Vedi dle, dise francesulu colegului seu englez, — tineri că acest'a se afla fôrte multi inrolati că voluntari in armata româna, si ei suntu nepretentiousi si resignatori la superb'a de ranguri militare si de distincțiuni; se simtu prea fericiti si suntu ambitiosi a se poté luptá alaturea cu fiu poporului de rendu cu simplii gregari, pentru independent'a si libertatea patriei! Dá asiá este, — vedu si recunoscu ca suntu bravi si curiosi acesti tineri, dise englezulu; inse si turci suntu asemene eroi pentru ca suntu fanatisati pâna la estremitate. Dá si turci suntu curiosi, inse ostasii români i intreru si li insufla frica mai mare de cătu cei rusesci, — reflectă francesulu. — Cum asiá dise englezulu: ai vediutu D-Ta cu ce resolutiune si curagiul au aperatul turcii redutele Griviti, atacate de români; ei mai toti au remasu morti in ele. Ei d-ta vediuita-i pre români cum se urcau pe scări asupr'a redutei ce o luara cu asaltu! Si én spunem rogute: cum distingi D-Ta eroismulu manifestat in lupta ofensiva de curagiul forțat in positiune defensiva? Care ostasi au dovedit mai mare eroismu: turcii din de-

fensiva lasânduse a fi strapunsi cu baionetele dorobantiloru, ori acesti'a cari cu baionete in asaltu luara redutele un'a căte un'a si le si dominara. Englezulu remase amutit si uimitu la tóte aceste evenimente faptice, deplinu constatare si de toti recunoscute — numai „de diurnalistic'a magiara nu!“

Tóte acestea episóde de pe câmpulu resbelului demuestra in modu eclatantu virtutea si valórea cea adeverata militara a armatei române, carea cu mandria occupa locu in concertulu resbelului orientaluu. Despectatorii si persiflatorii de odinióra cu fatia posomorita, luându-si inim'a in dinti, vrendu-nevrendu se vedu necesitatii a-si manifesta si ei marea surprindere in acestu respectu. Asiá ceterimai de une-dile in fruntea foiei magiare „Hon“ Nr. 314, unu articulu de fondu din condeiulu celebrului literatu magiaru, „Jokai“, pre care densulu depinge cu colori poetice marea insemnata a artei militarie si absolut'a necesitate că junimea aristocratiei magiare, in virtutea tradițiunei si a renumelui strabunilor eroici, sa nu degeneraze in letargia, ci privindu la alte state, natiuni si popore mari europene, sa véda cum esceléza junimea acelora, bunăoarea cea din Germania si Francia in resbelulu dela 1870, apoi junimea Russiei in resbelulu actualu orientaluu.

Enaréza dlu Jokai cum acea tenerime studiósă la diferite ramuri de științe nu s'a marginitu numai, a terminá cursurile in universităti si academii, ci terminandu-le s'au pusu cu seriositate si pe studiulu artei militarie, din care au esitu invescuti cu cunoștințe perfecte strategice si tactice neaperatu trebuinçiose si folositore pentru statu si patria mai vertosu in tempuri grele si amenintiatore, cum suntu evenimentele resbelice; apoi cine nu scie si nu cunóscce bravurile reportate de cătra acei juni — mladitie ale mari natiuni germane, francese si russe in resbele!

Punendu dlu Jokai aceste exemplu la inim'a junimei aristocrate magiare, apeléza la simtiulu ei patrioticu si o impintena că sa imiteze pre cea din statele mari europene, sa nu-si urăscă tempulu liberu, ci sa stndieze cu diligintia art'a militară, că asiá la casu cându patri'a aru deveni in pericolu — de care in totu momentul se pare amenintata — sa nu fia avisata numai la armata comuna, in care mai toti oficerii superiori suntu straini adeca nemagari, si maicu sémaci din foștele confinii militare desfintiate; pre cându — durere — fii natiunei magiare in lips'a de cualificatiune mai superiora militara — chiaru si in milit'a teritoriala (honvédség) suntu inferiori, — si nu o ducu mai departe decâtua abiá pâna la suboficeri, corporali si sergenti!

E dreptu, dice dlu Jokai, ca numerulu junimei nóstre magiare este fôrte marginitu incatú abiá ajunge la ocuparea posturilor de amplioati si diregatori publici, cari posturi din punctu de vedere alu sublimi idei magiare si alu interesului puru magiaru bine intielesu, nici nu potu fi lasate a se ocupá de individi de alte elemente nemagiare cu simtieminte contrarie sublimelor idei magiare!!

Indigitările acestea, ori-care ceteritoriu le va pricepe; ér. noi ni le explicám asiá: ca dlu Jokai aru dorí că tenerimea magiara sa nu remana inderetrulu celei din România, de care nu amintesc o iota; ba mai multu, ea sa ocupe pretotindenea posturi si in armata si in statulu civilu.

C.....s.

Dle Redactoru! In „Tel. Rom.“ nr. 91 aparù un'a corespondintă despre restaurarea represantantiei com. din Orestia. Ve rogu sa bine-voiti a dă locu urmatórelor reflessiuni:

Este adeverat, ca acum 7 ani s'a facutu in tre sasi, unguri si români unu compromisu, in urm'a căruia, fiesce-care nationalitate si alegea din sinulu seu 1/3 din numerulu intregu alu representantiei. Dar' acést'a se facea totu-déun'a pre bas'a unei intielegeri prealabile inainte de alegere. Români că totu-déun'a si cu ocasiunea acést'a ce intielegere au facutu? Cându venira la ide'a de a se intielege in privinta a acésta, asteptara sa le cada mur'a in gura, căci sasi facura ierasi compromisu cu ungurii, cum 'lu facuse români in 1874 cându se alésa Dr. Tincu oratoru si odata deputata la universitate cu ungurii. Cine e caușa de acestu compromisu s'a delaturat si români remasera isolati că si mai nainte, si avisat la gratia acestor'a?

List a celor 9 rom. cari au venit alesi, au decis'o ungurii si sasi dupa ce au primitu inainte de consultările loru asupr'a personalor, dar' compromisu intre ei era déjà statorit — un'a lista recomandata de unu român, in care mai intâiu era scrisu densulu, dupa acea tatalu seu, etc. totu ómeni pre cari i-au cam alesu si cei 28 (dintre 101) alegatori in 7 Novembre.

In urm'a acestei proceduri sasi si unguri s'au afilatu indispuși a primi list'a acést'a de aceea si-au permisua compune densii list'a celor 9 rom. cari au venit alesi anume: N. Popoviciu, Ios. Orbonasiu, Demetru Eli, Claud. Vladu, Sim. Corvinus, Georgiu Baciu, Nic. Barbu, Ioanu Stoianu si Nic. Trifu. In locul acestuia la votare a intrunitu majoritate de voturi Irimie Boc'a, omu de caracteru. Pentru acesti'a s'a superat si indignatcorespondintele.

Ce principiu a condus pre corespondintele mai departe a pune in comunitate plugarii d-sele si a eschide majoritatea dintre cei de susu, lasu sa judece on. publicu.

Delegatiunea de 3, amintita de corespondintele si esmisa din partea celor 28 alegatori in urm'a intrunirei din 7 Nov. dupa ce ungurii si sasi facusera déjà compromisu cu vre-o 8 dile intre ei — se duse la acesti'a sa recomânde pre cei 9 alesi de densii, si ce sa vedi! unulu dintre acesti'a 3 denuncià in modu necorectu pre unii dintre cei mai de susu la sasi intr'unu felu la unguri intr'altu felu. Pe lângă tóte aceste si pe lângă tóte opintirile corespondinteluiungurii si sasi sustinuta in list'a loru pre cei 9 de mai susu, acesta lista s'a tiparit si in partitul intre alegatori, pre acesti'a si români de si dice corespondintele ca i-aru fi stersu au votat de intrunira mai tóte voturile atâtua a rom. cătu sasilor si ungurilor, dovada protocolului scrutinului.

Nici acea afirmare nu este adeverata, ca preotii nostrii, protop. N. P. si preot. G. P. aru fi lucrata in contr'a celui mai demn membru de biserică si scola, pre care 'lu tiene numai corespondintele de atare, căci sciindu-lu alegatorii orasului de mai nainte ca cine e, fiesce-care a avut voia sa-lu sterga seu sa-lu lase in lista fia română, fia unguru seu sasu, de óre-ce fiesce-care alegatoriu dispune liberu de votulu seu.

Apoi intrebu: Ce merite a facutu presiedintele comitet. parochiale N. Trifu orasului, scola si mai cu séma biserică, elu figuréza numai cu numele de atare, dar' in fapta cu totul altu cine-va e presiedinte acelu comitetu. Au dora pentru acea merita asiá mare lauda, pentru-ca a sciutu cumperá in anul trecutu 7 drb. actii dela „Albin'a“ cu 700 siete sute fior. v. a. bani gat'a din cass'a biserică fără scirea sinodului parochialu? Au dora pentru-ca au sciutu dă dimpreuna cu colegulu seu epitropu bisericiei 11 sute fiorini pentru repararea si acoperirea turnului bisericiei de materialu asiá de bunu (si solidu) incatú ploându la anu in turnu că afară, a trebuitu biserică din nou a mai spesá vre-o căte-va sute

fiorini? Au dora pentru ca lasa dimpreuna cu vestimentele calusieresci, care suntu proprietatea scólei, a si le insusí coleg'a seu epitropulu bisericei de ale lui si atunci cándu altii staruescu a face cătu de putienu venitu scólei, cu arangiarea de balu etc. nici vestimentele nu le potu capatá arangierii dela densii (cei de susu) cá sa se pót produce inaintea streiniloru cu jocuri nationali?

E tristu, ca români din Orestia, in urm'a neintielegieriloru, devenira a fi avisati la gratia streiniloru, dar cine e caus'a la tóte aceste? pote chiaru urditoriucorespondintiei, caci pana cándu nu venise dela Sebesiu aici a esistatu cea mai buna concordia si intielegere intre români in tóte causele nationale cătu si bisericesci.

Aceste cá respunsu la cele publicate in nr. 91.

Varietati.

** (Parastasu.) Diu'a de Sântulu Andreiu s'a serbatu in modu solemnul de cătra corpulu invetiatorescu, tenerimca scolară, si de cătra totu poporul din Saliste.

Dupa finirea liturgiei s'a celebrat Parastasu pentru „Marele Andreiu“ de cătra preotimea locala cu asistentia numerósa, la care oca-siune invetiatoriulu Nicolau Ivanu a tenu o cuventare, in care a aretatu faptele si meritele Marelui Archiereu, si carea fu ascultata de cei presenti cu celu mai viu interesu.

Nu putemu sa nu gratulámu din destulu junelui invetiatoriu pe carier'a-i noua, — si sa dorim cáscoolele nóstre sa aiba in curendu totu astfelui de invetiatori cualificati si la culmea missiunei loru.

** Unu nasiu curiosu. — Unu marinariu in momentulu de a muri, primeșce pe confesoru. — Ti-e impacata consciintia fiule? 'lu intrebà preotulu. — Dá, parinte; eu amu saversitu unu faptu bunu in viéti'a mea. Amu convertit upe unu jidetu. — Cum acé st'a? — Omulu meu cadiuse in apa; eu m'amu repeditu dupa elu l'amu luatu de Peru si i-amu disu: Voiesci sa fii crestinu? — Nu, 'mi resupunse elu. — Astu-feliu l'amu cufundatu in apa. Apoi l'amu scosu din nou si l'amu mai intrebatu odata, déca vrea sa fie crestinu. — Dá, dá, mi-a resupunsu elu, vréu sa fii crestinu. — Ei bine! i-amu disu, si l'amu lasatu sa móra cáscrestinu.

** Unu episod: In spitalulu dela Turnu Magurele unu bietu soldatu ranitu de morte, si dedea sufletulu.

Preotulu siedea lângă elu cu luminarea in mâna si-lu esortá sa resiste cu barbatie la ultimulu actu alu esistentiei pamântesci.

— Ai cugetulu impacatu? i dice preotulu.

— Dá parinte resupuse, soldatulu, amu indeplinitu de curându o fapta buna amu facutu pe unu turcu crestinu.

— Cum asiá? intrebà pop'a curiosu.

— Intrasemu in Griviti'a si unulu din Turcii cadiuti 'mi cere ajutoriu. Me apropiu de densulu sa-lu ridicu, dar atunci elu scóte iataganulu si vrea sa me strepunga; cătu ai clipi din ochi l'amu si pocnitu preste mâna, de-i sarí cutitulu cătu colo. „Ajutoriu iérátame“ 'mi repeta elu vediendu ca-i punu tiav'a puscei mele in pieptu.

Continuarea contribuiriloru de bani

pentru ostasii români rântiti din România.

(Colect'a XXX.)

Dela dlu Georgiu Chir'a invetiatoriu in Maceu 5 fl., apoi prin dlu Melentie Boto invetiatoriu in Sieitinu

cottulu Cianadu dela urmatorii domni contribuitori:

Teodoru Popoviciu parochu 3 fl., Aleşandru Popoviciu 2 fl., Teodoru Popoviciu 1 fl., Sofia Popoviciu 1 fl., Melentie Botto docente de class'a II-a 2 fl., Demetriu Marcoviciu parochu 2 Hermin'a Marcoviciu 1 fl., Georgiu Romanu docente de clas'a I-a 1 fl., Persida Romanu 1 fl., Marica Romanu 1 fl., Pavelu Mercea parochu 1 fl., Effi Popoviciu 1 fl., Petru Mesarosiu cassariu de contributiune 1 fl., Teodoru Rusu tutoru orfanalu 1 fl., Ladislau Marcoviciu adjunctu notarialu 5 fl., Pavelu Romanu epitropu prim. biser. 50 cr., Georgiu Achimasiu cantor 20 cr., Michaiu Trutia economu 10 cr., Dimitrie Draganu econ. 1 fl., Antonie Gebelesiu econ. 20 cr., Dimitrie Costea cojocariu 10 cr., Teodoru Romanu econ. 10 cr., Arcadiu Draganu econ. 1 fl., Georgiu Bujiganu econ. 20 cr., Nicolae Mosiunegu juratu 20 cr., Constantin Roscau clericu absolutu 1 fl., Nicolaiu Ars'a rotariu 10 cr., Iuonu Semlecanu economu, 10 cr., Paulu Maioru preotu gr. cath. 1 fl., Nicolaiu Maioru juristu absolutu in Oradea mare 1 fl., Iuonu Delimanu juratu 10 cr., Teodoru Precupasiu jude administrativu 50 cr., Emanuelu Kaufmann arendatoriu 2 fl., Gratiyanu Budocente gr. cath. 1 fl., Eli'a Tóth studente de a VII clasa 1 fl.

laolalta 35 fl. 40 cr.

Sum'a: 40 fl. 40 cr.

Transportulu sumei din colect'a XXIX publicata in nr. 94 alu „Telegr. Rom.“ cu: 3068 lei 70 bani si 2685 fl. si 77 cr. v. a.

Sum'a totala: 3068 lei 70 bani si 2726 fl. 17 cr.

(Va urmá.)

Sibiu, 12 Decembre 1877.

Iudit'a Macellaru colectanta.

Continuarea contribuiriloru de obiecte

pentru ostasii români rântiti din România.

Dela Elia Popu invetiatoriu in Siomcu'a mare 10 kgr. scame; dn'a Caliope Boiu din Sibiu 1 kgr. 2 dgr. scame; dn'a Alesandrina Popoviciu 1 kgr. scame si dn'a Persida Romanu din Sieitinu 50 dgr. scame.

Prin dlu Demetriu Cuceanu parochu si protop. onor. in Sacadate dela urmatorii contribuitori:

Veronica Cuceanu preutesa 2 camesi, 1 sterghari si 1 kgr. de scame, Pompelia Cuceanu, scolarită 1 kgr. scama, Veturia si Aurelia Cuceanu 1/2 kgr. scama, Ana I Macsimu 1 masa vergata, Maria Radu 1 sterghariu, Safta Nanu 1 stergh. Safta Antoinie 1 stergh. Ana Donu 4 legatore, Safta Andrei, Safta A. Prie, Ana Zacharie, Ana Georgi Iancu, Ana Pavelu, Ana Hondu, Safta Tonchinu, Maria Liulea, Maria Toderu, Safta Podea, Safta Toderu, Maria T. Barbu, Maria C. Stefu, Maria Moisincu, Maria Stanciu, Ana Bucuru, Ana I. Iordache, Maria Podea, Safta I. Petca, Maria I. Macsimu, Ana I. Petru Besta, Elenia F. Iosefu, Ana Istodie, Ana Urcanu, Ana C. Georgiu, si Ana C. Cabuzu, cu tótele impreuna 76 bandagie (legaturi).

(Va urmá.)

Sibiu, 12 Decembre 1877.

Iudit'a Macellaru colectanta.

Burs'a de Viena.

Din 3/15 Decembre 1877.

Metalicele 5%	63 95
Imprumutulu nat. 5% (argintu)	67 —
Argintu	105 20
Galbinu	5 65 1/2
Napoleonu d'auru (poli)	9 57
Valut'a noua imperiale germana	58 95

Ad. 90. — 1877.

Concursu.

Incuvintiandu Prea Venerabilulu Consistoriu archidiecesanu prin Inalt'a sea ordinatiune dto 3 Nov. 1877. Nr. 2828 asiediarea unui capelanu in parochia Tatoiu, prin acésta se scrie concursu cu terminu pana la 31 Decembrie a. c.

Emolumintele suntu:

1. Dela 140 de fumuri căte 8 cupe cucuruzu in bómbe.
2. Dela 70 fumuri căte o di de luncru (claca).
3. Din tóte venitele stolari regulate prin comitetulu si sinodulu parochialu in 20 Novembre a. c. jumetate. Tóte acestea venite dau computate in bani sum'a de 230 fl. la anu.

Doritorii de a ocupá acestu postu de capelanu au de a-si asterne concursele sele instruite conformu statutului organicu pana la terminul susu indigitatu la subsrisulu.

Alba-Iulia, 1 Decembre 1877.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Alessandru Tordosianu, m/p. protopresbit. gr. or. de Alba-Iulia.

1-3

Nr. 121.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante de clas'a III Ciung'a in protopresiteratulu gr. or. alu Muresiului se scrie concursu conformu maritei ordinatiuni consistoriale din 19 Februarie a. c. Nr. 406. B. cu terminu pana in 21 Decembre st. v. a. c.

Emolumentele suntu:

1. Cas'a parochiala cu curte si gradina laolalta au o aria de 978 m² pentru celelalte cladiri aflatore pe acestu locu, fiindu ale reposatului preotu pana cándu se voru rescumperá din partea parochiei, se voru platí interese anuali.
2. 5 jugere 1015 m² agru, 3 jugere 1029 m² fenatiu, 2 jug. 760 m² padure (tufe) 1 jugeru, 1294 m² cimitiru si pasiune.
3. Dela 57 familii căte o feldera de cucuruzu sfârmitu.
4. Stol'a usuata in comuna; din cucuruzu si stola tertialitatea e a catorrelui.

Doritorii de a ocupá acésta statuine au a-si asterne concursele instruite conformu statutului organicu pana la terminul indicat la subsrisulu prin post'a ultima, Maros-Ujvár.

Sântu-Benedicu, in 17 Novembre, 1877.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Artemiu Crisanu, m. p. adm. protopopescu.

3-3

A esitu din tipariu dilele aceste:

AMICULU POPORULUI calindariu pe anulu 1878 de Visarion Romanu.

Anulu XVIII.

Cuprinsulu: I Testu. Cronolog'a, serbatorile, intumecimi, regintele anului, cele 12 luni adaogite cu calendarul istoricu, calendarul agronomicu (revedutu si inavutut), calendarul evreilor, conspectul lunighei dileloru, genealogia caselor domnitore, cursulu căilor ferate, calendarul postalu, servitulu telegraficu, mersulu diligenterloru, despre timbre, tégurile, valórea cuponiloru.

In partea a doua: Astrucatiu, istoria unei mari nemocraci, — Despre temperamente de Dr. I. Lapedat, — Despre insemnata testamenteleloru de Dr. M...n, — Cazaci, — Despre ostasii turci, Legea de usura. — Agronomia: Clasificarea pamanturilor dupa plante, — Cum ar se fia unu celar vegetatiunei si greutates de midilociu a celor mai principale plante agricole, — Tabela pentru poterea incoltitore, periodulu Poesii. — Varietati: torpile, notitie economice, margarite, posne, anuncieri.

II Illustratii: Antegarda de cazaci la pânde, matrozi turci, angajari de basibozuci, recruti turci plecându in Asia, — prisonieri bulgari in Rusciucu, basi-bozucii o torpila esplodându.

Pretiul unui exemplariu 50 cruceri, cu tramitere prin posta 56 cr., — 10 exemplare 4 fl. 50 cr. — 25 exemplare 10 fl. — 50 exemplare 18 fl. 50 cr. — 100 exemplare 35 fl. —

Se poate trage deadreptulu dela editorulu Visarion Romanu din Sibiu, cum si prin tóte librariile si venditorii sciuti.

Nr. 111. — 1877.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante de clas'a III-a Blasielu protopresiteratulu Ternavei-inferiore, se scrie concursu in urm'a ordinatiunei prea Ven. Cons. archiprescopu de dico 10 Novembre Nr. 2864—1877 cu terminu pana in 8 Ianuariu 1878 st. v. cándu va fi si diu'a de alegere prelunga urmatorele emolumente:

- a) Casa cu döue incaperi, curte si gradina, precum si alte superedicate necesarie de economia.
- b) Portiune canonica de 14 jugere dintre care 10 jug. aratoriu 4 jug. cositura.
- c) Dela 160 familii căte o feldera de cucuruzu in bómbe.
- d) Venitele stolari statorite de sinodulu protopresiteral.

Tóte aceste computate in bani sau unu venit uanual de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupá acésta parochia au a-si asterne concursele loru instruite conformu dispositiunilor stat. org. la subsrisulu pana la terminul susu amintit.

Deagu 22 Novembre 1877.

In contilegere cu comitetulu parochialu.

Daniilu de Tamasiu, adm. prot.

2-3

Edictu.

Melitonu Haid'a, din comun'a Lonmanu cerculu S. Sebesiului si-a parasit legiuia sea socia Iudit'a nascuta Ioanu Barbu din Petrifaleu cerculu acela'si, trecendu in România mai bine de 3 ani de dile fără a se scî locul unde se afla si fără de a dă vre-unu semnu de viétiu in intervalul acesta se citéza prin acestu edictu a se presentá inaintea subsemnatului foru matrimonial in restempu de unu anu si o di dela datulu de josu, ori in persóna, ori prin unu imputernicitu alu seu, caci la din contra procesulu divorzialu urditu de soci'a sea prin incus'a dico 20 Iuliu 1877 se va pertrata si decide si in absentia lui conformu prescriselor bisericei nóstre.

S. Sebesiu, 23 Novembre 1877.

Scaunulu protopr. gr. res. că foru matrimonial.

Ioanu Tipiu, protop.

Anunciu.

Se cauta unu pedagogu român pentru unu institutu privatu de baieti in România cu obligatiunea de a dă lectiune de clasele primarie. Conditiunile suntu favorabili. Informatiuni la

V. Romanu,
in Sibiu.

1-3